

Arrest

nr. 87 030 van 6 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat L. LUYTENS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 11 januari 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 20 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Ingoesjetische origine te zijn. U bent afkomstig uit Malgobek, Republiek Ingoesjetië, Russische Federatie. Op 25 november 2010 huwde u

voor een tweede maal traditioneel met Y.(...)-K.(...) A.(...) wiens huidige verblijfplaats voor u onbekend is.

Uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van de activiteiten van uw man Y.(...)-K.(...) A.(...). Na enkele maanden begon u te vermoeden dat hij een wahabiet was door de vele dagen dat hij elders verbleef en de vrienden die hij soms mee naar jullie thuis nam. Vanaf april of mei 2011 kwam de politie regelmatig langs voor een huiszoeking. Op 9 augustus 2011 werd u, in afwezigheid van uw man na een dergelijke huiszoeking meegenomen naar de GOVD, staatspolitie van Malgobek, om daar vervolgens informatie over uw man te geven en vragen in verband met zijn activiteiten te beantwoorden. Na enkele uren werd u terug vrijgelaten. Na verschillende huiszoekingen kwam uw man begin oktober 2011 naar huis en nam jullie geld en spullen mee. Enkele dagen later belde hij u op met de mededeling dat u een vrije vrouw was. Een officiële scheiding was dit echter niet. Op 6 november 2011 kwamen de autoriteiten opnieuw naar uw thuis en bij een huiszoeking werden er wapens in uw bad gevonden. U werd meegenomen naar het politiekantoor van Malgobek waar u de volgende morgen, op 7 november 2011, een riem van Shagiet, een explosievangordel, werd omgedaan. U werd naar uw geboortedorp Sagopshi, gebracht en afgezet in de nabijheid van de moskee. De politieagenten vertelden u dat u naar de ingang van de moskee moest gaan en op een knop moest duwen. Deze politieagenten vertrokken vervolgens. U gehoorzaamde en duwde op de knop waarna er niets gebeurde. U liep vervolgens door de straten van Sagopshi toen de politiewagen u terug oppikte. U werd opnieuw meegenomen naar het politiekantoor waar u foto's van individuen moest bekijken en ondervraagd werd. Eveneens werd u gedwongen een samenwerkingsdocument te ondertekenen waardoor u moest beloven om informatie over uw man aan de politie door te geven. De volgende dag, op 9 november 2011, werd u vrijgelaten. Tot aan uw vlucht bleef u doorwerken in uw taverne op de markt in Malgobek en merkte op dat politieagenten vaak naar uw taverne kwamen om daar uren thee te drinken. U vermoedde dat u in het oog werd gehouden.

Op 6 januari 2012 vertrok u met de auto van een klant naar Kiev waarna u de volgende morgen in een andere wagen richting België vertrok. U kwam hier aan op 11 januari 2012 en diende diezelfde dag uw asielaanvraag in. Via uw nicht kwam u te weten dat er een convocatie op uw naam was gekomen. Eveneens bleek dat de familieleden van de vrienden van uw man, die u herkend had op de foto en die vervolgens gearresteerd werden, naar uw familie gekomen waren, en u bedreigd hadden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw binnenlands paspoort en uw geboortakte voor.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

U vreest voor problemen enerzijds met de autoriteiten en anderzijds met de familie van de gearresteerde vrienden van uw man bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van respectievelijk de activiteiten van uw man als strijder en omwille van uw bijdrage aan de arrestatie van deze jongeren. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielaanvraag echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag blijft over elementen die de kern van uw aanvraag raken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnt. Vooreerst blijft u bijzonder vaag in verband met de activiteiten van uw man Y.(...)-K.(...) A.(...). U werd gevraagd of u meer informatie had omtrent zijn strijdersactiviteiten waarop u stelt dat uw neven u vertelden dat het niet anders kon zijn dan dat uw man een strijder was. (CGVS p. 17) U weet niet of dit de waarheid was of dat het geruchten waren. (CGVS p. 4) U denkt dat uw neven concrete informatie hadden om zulke conclusies te trekken maar dat ze dat niet aan u wilden vertellen omdat u een vrouw bent. (CGVS p. 17) U werd gevraagd of u misschien aan uw schoonmoeder meer informatie gevraagd had omtrent de activiteiten van uw man waarop u stelt dat u het niet geprobeerd heeft. (CGVS

p. 18) U kan niet zeggen bij welke wahabistische groepering uw man lid was, u weet niet welke groepering dit was, noch kan u vertellen wie er bij deze groepering eveneens lid was. (CGVS p. 27) Verder weet u niet of uw man officieel gezocht wordt. (CGVS p. 31) U kan bovendien niet zeggen of uw man voor jullie huwelijk eveneens problemen kende. (CGVS p. 18) Bovendien blijft u vaag met betrekking tot de huiszoekingen die bij u thuis uitgevoerd werden. Zo verklaart u dat de autoriteiten eind april of begin mei een eerste keer langskwamen om een dergelijke huiszoeking uit te voeren, maar u kon niet preciseren hoeveel keer ze daarna nog gekomen zijn voor een huiszoeking. U vermeldt verder de huiszoeking van 9 augustus 2011 en van 6 november 2011. U stelt dat ze daarnaast nog enkele keren langsgewen zijn, maar kan niet preciseren wanneer dit gebeurde en evenmin hoeveel keer ze nog kwamen. U verklaart enkel dat de autoriteiten in september en oktober bijna twee keer per maand kwamen. (CGVS p. 14-16) Met betrekking tot uw arrestatie op 6 november 2011, stelt u dat u in uw geboortedorp werd afgezet dichtbij een moskee. (CGVS p. 23) Echter u weet niet waar u werd afgezet, noch in welke straat deze moskee zich bevindt. (CGVS p. 23 en 24) Vervolgens kan u eveneens niet zeggen waar u terug werd opgepikt nadat de bomgordel niet ontplofte. (CGVS p. 24-25) Tot slot blijft u ook vaag met betrekking tot B.(...) M.(...), de politieofficier aan wie u informatie van uw man moest doorgeven. (CGVS p. 26) U stelt vaag dat hij op het einde van december 2011 vermoord werd maar hoe precies weet u niet. (CGVS p. 26) U verklaart dat hij geëxplodeerd was, maar of dit door een mijn was, weet u niet. (CGVS p. 26) U stelt dat mensen op de markt naar u toekwamen en stelden dat hij ontploft was, geëxplodeerd of op een mijn terecht gekomen was. (CGVS p. 26) U heeft niet geprobeerd om meer informatie over zijn dood te krijgen. U stelt slechts dat er geen plaatselijke kranten zijn. (CGVS p. 26)

Deze vage verklaringen omtrent de basis voor uw asielproblemen, namelijk de activiteiten van uw man evenals de daaropvolgende asielincidenten, kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Vooreerst is het allerm minst aannemelijk dat u dergelijk weinig kennis heeft omtrent de strijdersactiviteiten van uw man, Y.(...)-K.(...) A.(...), aangezien zijn problemen een wezenlijk onderdeel van uw asielproblemen vormen. Het Commissariaat-generaal verwacht dat een asielzoeker ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot dergelijke essentiële elementen van zijn asielrelaas. In casu heeft u dit niet gedaan. Het feit dat u niet op een meer doortastende wijze informatie probeerde te verkrijgen van uw neven en uw schoonmoeder, doen het Commissariaat-generaal zwaar twifelen aan uw verklaringen, gezien de ernst van de problemen waarin u verzeild geraakt bent, juist door deze activiteiten van uw man. Uw verklaring dat uw neven het u niet wilden vertellen aangezien u een vrouw bent doet geen afbreuk aan deze verwachting aangezien u eveneens niet bij uw schoonmoeder geprobeerd hebt om informatie te verkrijgen. Tot slot bleek u bepaalde kernelementen van uw eigen asielincidenten niet te kunnen weergeven. Zo is het vreemd dat u niet beter kan preciseren wanneer en hoeveel keer huiszoekingen werden uitgevoerd bij u thuis, temeer gezien de drastische en indringende aard van dergelijke asielincidenten. Eveneens is het opmerkelijk dat u de exacte locatie van de moskee en de plaats waar u opgepikt en afgezet werd, niet kon weergeven, temeer dit in uw geboortedorp plaatsvond, de plaats waar u woonde tot 1996. (CGVS p. 25) Uw gebrekkige kennis met betrekking tot B.(...) M.(...) valt eveneens moeilijk te rijmen met de door u verklaarde angst voor de autoriteiten in uw land van herkomst gezien het belang van deze persoon in uw asielrelaas. B.(...) M.(...) was immers de man aan wie u uw informatie moest doorgeven, waardoor er verwacht mag worden dat u een specifieke interesse in zijn handelingen en dood zou koesteren, hetgeen in casu duidelijk niet het geval was. Uw gebrek aan kennis en interesse omtrent de activiteiten van uw man evenals de daaropvolgende asielincidenten holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen bijgevolg uit, temeer u duidelijk de mogelijkheid had om via uw familie of schoonfamilie hieromtrent informatie trachten te bekomen. (CGVS p. 5)

Ten tweede, en in lijn met vorig punt, wordt uw geloofwaardigheid verder aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van uw problemen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker die om zulke zware problemen zijn land van herkomst moet verlaten, op zijn minst geïnteresseerd is in de actuele stand van deze asielproblemen. Echter, het Commissariaat-generaal stelt vast dat u deze verwachting hoegenaamd niet inlost. Vooreerst verklaart u dat de familie van de wahabieten, die u herkend heeft op politiefoto's tijdens uw ondervraging, na uw vertrek naar uw ouders zijn geweest. (CGVS p. 6) Uw ouders kregen problemen omwille van u, omwille van het feit dat u uw mond niet hield. (CGVS p. 6) Echter, wanneer deze familieleden kwamen kan u niet vertellen. (CGVS p. 6) U weet niet precies wie naar uw ouders gegaan zijn en stelt vaag dat het de familieleden van twee jongeren waren. (CGVS p. 6) U weet niet wat de namen zijn van die jongeren. (CGVS p. 6) U verklaart dat u drie personen op de foto's herkende tijdens uw ondervraging van wie u er twee enkel bij de voornaam kent. U weet echter niet van wie van deze jongeren de families naar u thuis gekomen waren. (CGVS p. 6 en 7) U kan niet zeggen of er verzoeningspogingen geweest zijn. (CGVS p. 7) U stelt vaag dat uw familieleden waarschijnlijk iets deden. (CGVS p. 7) U verklaart daarenboven dat die twee jongeren nog

steeds vastgehouden worden door de autoriteiten maar of zij veroordeeld werden en of er een rechtszaak gehouden werd, weet u niet. (CGVS p. 7) Vervolgens stelt u dat er, na uw vertrek, een convocatie op uw naam afgeleverd werd. (CGVS p. 5) Wederom blijft u vaag met betrekking tot kernelementen van dit document. U kan niet vertellen door wie deze convocatie werd afgegeven, enkel dat het aan de burens gegeven werd. (CGVS p. 30) U verklaart dat u zich bij de GOVD in Malgobek moest gaan aanmelden maar u kan niet zeggen bij wie precies. (CGVS p. 30) U stelt dat het misschien bij B.(...) moest, maar geconfronteerd met het feit dat deze persoon dan al overleden was, stelt u dat het misschien bij iemand die hem moest vervangen was. (CGVS p. 30) U weet het niet. (CGVS p. 30) Wanneer u zich moest aanmelden weet u verder niet, noch in welke zaak. (CGVS p. 30) Ook over de hoedanigheid waarin u zich moest aanmelden heeft u geen kennis. (CGVS p. 30-31) Tot slot weet u niet wie deze convocatie in zijn bezit heeft, u vroeg het niet. (CGVS p. 6) U weet ook niet of er nog een convocatie gekomen is op uw naam. (CGVS p. 30)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielp Problemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerdte vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. Uit uw verklaringen blijkt dat u bijzonder weinig informatie kon geven betreffende de problemen met de familie van de wahabieten alsook betreffende uw eigen vervolgingsproblematiek, hetgeen onaanvaardbaar is. Zo mag er verwacht worden dat u op meer aanhoudende en diepgaande wijze informatie vergaart met betrekking tot uw eigen problemen, hetgeen u overduidelijk nagelaten heeft. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Ten derde kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen waaruit de bestaande band met uw man, Y.(...)-K.(...) A.(...), kan blijken. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijsstukken aan te brengen ter staving van de feiten die hij aanhaalt. Uit uw verklaringen is toch gebleken dat u in uw land wel degelijk over verschillende documenten of foto's van uw man beschikte. (CGVS p. 9, 31). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog steeds niets ontvangen.

Tot slot aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u enkel met uw binnenlands paspoort gereisd te hebben, zonder visum of zonder dat u weet heeft van enige valse documenten. (CGVS p. 11 en 12) U verklaart dat u van uw smokkelaar de naam Bokova bij een controle moest zeggen maar waarom weet u niet. (CGVS p. 12) De volledige naam van deze Bokova kan u niet geven noch kan u zeggen wat haar geboortedatum of geboorteplaats zou zijn. (CGVS p. 12) U werd driemaal in totaal gecontroleerd en tweemaal moest u de naam Bokova zeggen. (CGVS p.13) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder de vereiste documenten en zonder kennis te hebben van enige valse paspoorten of voldoende informatie omtrent de naam Bokova de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze informatie meent u dat het u niet zomaar gevraagd werd om de naam Bokova te onthouden en dat er volgens u toch vervalste documenten waren. (CGVS p. 14) Uw argumenten kunnen het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is. Gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit aangezien in uw geval het risico om bij een grensovergang ontdekt te worden met deze valse naam bijzonder groot was gezien u enkel de achternaam van deze Bokova kon geven, zonder enige andere details, zoals haar volledige naam, geboortedatum en -plaats. Tevens ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat het tijdens de huiszoeking op 6 november 2011 afgenomen werd, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. (CGVS p. 11) Verder wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat u bij uw voorgaand interview op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat u zich als Bokova bij een controle moest voorstellen maar dat u geen controle gehad hebt. (DVZ-verslag, vraag 35) Geconfronteerd met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal waar u stelt dat u driemaal gecontroleerd werd, waarvan u tweemaal de naam

Bokova moest zeggen, stelt u dat u zoiets niet gezegd kon hebben. (CGVS p. 16) Ook deze duidelijke tegenstrijdigheid met uw eerder gegeven verklaringen ondermijnt uw reisroute, en in het verlengde, uw geloofwaardigheid verder.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw binnenlands paspoort en uw geboorteakte bewijzen op voldoende wijze uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal maar zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig “middel” aan dat zij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat zij alleen maar kan bevestigen dat zij omwille van haar man zelf vervolgd werd en haar land van herkomst heeft verlaten om zich in veiligheid te brengen, ook al was er op het ogenblik van haar vertrek al een einde gekomen aan hun gemeenschappelijke leven. Volgens verzoekster werd haar geloofwaardigheid louter op subjectieve gronden in twijfel getrokken. Verzoekster zet uiteen dat zij zeer weinig wist over de man met wie ze pas in november 2010 getrouwd was, maar dat het haar begon te dagen dat hij contacten had met de Wahabieten en zaken uitvoerde waarvan zij niet het fijne afwist waardoor ze van hem vervreemdde en zij uiteindelijk niets meer met hem te maken wou hebben. Aangezien verzoeksters echtgenoot in oktober 2011 de scheiding uitsprak, kunnen zij zich thans als gescheiden beschouwen. Gezien de omstandigheden is het volgens verzoekster zeker niet ongeloofwaardig dat zij zo weinig van haar man en zijn activiteiten afweet. De stelling van de verwerende partij dat zij hierover meer informatie had moeten inwinnen bij haar schoonfamilie is ook niet realistisch en houdt volgens verzoekster geen rekening met de tradities en de zwakke positie van de schoondochter in dergelijke omstandigheden. Verzoekster bevestigt nogmaals dat zij zelf ook problemen kende, maar dat zij verward was en een passieve houding aannam waardoor zij geen onderzoek opstartte.

Vervolgens bevestigt verzoekster haar reisroute en de wijze waarop de smokkelaar haar reis heeft voorbereid en begeleid en zij oppert dat zij zich hierbij geen vragen stelde omdat zij nog nooit eerder had gereisd. Tenslotte vraagt verzoekster de Raad om de beslissing te hervormen en te stellen dat haar problemen aanleiding geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Uit de redactie van het middel blijkt dat verzoekster het oneens is met de motieven van de bestreden beslissing waardoor zij in wezen een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

2.3. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt vooreerst gewezen op de complexe situatie in Ingoesjetië waardoor zich een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming opdringt, maar dat de verklaringen van verzoekster ongeloofwaardig worden geacht. De commissaris-generaal stelde immers vast dat verzoekster bijzonder vaag bleef over de activiteiten van haar echtgenoot, waarbij zij niet wist of haar echtgenoot werkelijk een strijder was en dat zij dit niet verder bij haar schoonfamilie had bevroegd. Verzoekster wist evenmin bij welke wahabitische groepering haar echtgenoot zich had aangesloten, noch of hij al dan niet officieel werd gezocht en of hij voor hun huwelijk ook al problemen kende. Verder wordt in de bestreden beslissing gewezen op de vage verklaringen van verzoekster over de huiszoekingen die bij haar plaatsvonden, waarbij zij niet het exacte aantal en de frequentie ervan kan benoemen. Ook haar vage verklaringen over haar arrestatie waarbij zij niet kan zeggen waar zij exact werd afgezet en waar ze later terug werd opgepikt nadat haar bomgordel niet ontplofte, versterken volgens de commissaris-generaal het ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen. Luidens de bestreden beslissing bleef verzoekster te vaag over B.M., de politie-officier aan wie zij informatie over haar man moest doorgeven, vermits zij niet wist hoe hij werd vermoord en hierover geen extra informatie heeft ingewonnen, wat de geloofwaardigheid van haar problemen verder uitholt. Ten tweede wordt door de commissaris-generaal opgemerkt dat verzoekster opvallend weinig kennis tentoonspreidt met betrekking tot de huidige stand van zaken van haar problemen. Zo blijkt verzoekster weinig af te weten van de bezoeken die haar ouders na haar vertrek zouden hebben gekregen en van de convocatie die na haar vertrek voor haar zou zijn toegekomen. Op grond van deze vaststellingen wordt in de bestreden beslissing geconcludeerd dat het relaas van verzoekster ongeloofwaardig is. Tevens wordt in de beslissing gewezen op het gebrek aan enig begin van bewijs van haar huwelijk en de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen in verband met haar reisroute. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de beslissing gesteld dat er actueel voor burgers in Ingoesjetië geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van een gewapend conflict. De documenten die verzoekster heeft voorgelegd kunnen volgens de commissaris-generaal de geloofwaardigheid van haar relaas niet herstellen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster zelf verklaarde dat haar problemen begonnen zijn toen ze trouwde met haar man (stuk 4, gehoorverslag CGVS 13 maart 2012, p. 14) met wie ze sedert begin 2011 gedurende 3 à 4 maanden "gelukkig" op haar appartement zou hebben samengewoond (Ibid., p. 3; 18). Van verzoekster mag dan ook eerst en vooral worden verwacht dat zij haar huwelijksband met deze man met documenten kan staven. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster geen enkel begin van bewijs aanbrengt van haar huwelijksband (stuk 13, documenten) en dat zij zelfs niet over een foto van hem beschikt (stuk 4, gehoorverslag CGVS 13 maart 2012, p. 9). Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekster bijzonder vage verklaringen aflegt over de activiteiten van haar echtgenoot. Zo vermoedde verzoekster dat hij banden had met de wahabieten (Ibid., p. 3-4; p. 17), maar wist zij dit niet zeker en wist zij evenmin tot welke groep hij behoorde of wat zijn functie was. Tevens bleek verzoekster niet te weten of haar man voor hun huwelijk reeds problemen had (Ibid., p. 18). Gezien het feit dat zij toch enige tijd met deze man een gezin vormde, mag van haar een meer uitgebreide kennis worden verwacht. De Raad stelt vast dat verzoekster de vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent haar vage verklaringen en het gebrek aan enig begin van bewijs niet in het minst betwist en zich beperkt tot het herhalen van haar eerdere verklaringen, waarmee de motieven van de bestreden beslissing uiteraard niet worden weerlegd.

2.5. Van een asielzoekster mag ook een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor haar zaak worden verwacht, waarbij deze minstens ernstige inspanningen moet doen en pogingen dient te ondernemen om bewijsstukken te verzamelen of zich eventueel achteraf nader te informeren. Blijkens haar verklaringen heeft verzoekster zelfs nooit een poging ondernomen om de activiteiten van haar echtgenoot destijds met haar schoonmoeder te bespreken (Ibid., p. 18). Ter terechtzitting bevestigt verzoekster dat zij geen enkel contact meer heeft met haar land van herkomst en geen informatie heeft over haar man. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot de stelling dat haar onwetendheid niet ongeloofwaardig is, rekening houdend met de tradities en de zwakke positie van de schoondochter. Verzoekster verduidelijkt echter niet in het minst op welke wijze de tradities of haar zwakke positie haar zouden hebben belet om bij haar schoonfamilie te informeren over de sympathieën en activiteiten van haar echtgenoot. Bovendien toont verzoekster niet aan dat het onmogelijk is om vanuit België contact te zoeken met de familie van haar echtgenoot om nadere informatie over hem in te winnen waardoor een dergelijke demarche geenszins als onrealistisch kan worden bestempeld. Verzoeksters nalatige

handelingen wijzen op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.6. Met betrekking tot haar vage verklaringen inzake haar persoonlijke problemen naar aanleiding van de huiszoekingen en haar arrestaties, stelt verzoekster dat zij verward was. Deze verwarring, die overigens niet met objectieve psychomedische gegevens wordt gestaafd, kan echter niet rechtvaardigen dat verzoekster niet kon aangeven waar ze werd afgezet en opgepikt toen ze met een bommengordel werd uitgerust (stuk 3, gehoorverslag CGVS 13 maart 2012, p. 23-25). Er kan immers verwacht worden dat bepalende en traumatische ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan waardoor verzoekster daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

2.7. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar wedervaren geen klacht neergelegd bij een mensenrechtenorganisatie (Ibid., p. 28) en bevestigt in haar verzoekschrift dat zij een passieve houding aannam. Haar onwetendheid over enkele kernelementen van de door haar weergegeven vervolgingsfeiten en haar attitude achteraf relativeren op ernstige wijze het geloofwaardig karakter van haar problemen. De commissaris-generaal kon op grond van wat voorafgaat rechtsgeldig besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas

2.8. Onduidelijkheid omtrent de reisroute houdt een verdere negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Door de bestaande onduidelijkheid te bevestigen slaagt verzoekster er niet in het ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen omtrent haar reisweg om te buigen. Verzoekster verklaarde immers dat ze met valse documenten en door de naam "Bokova" te laten vallen (Ibid., p. 12), de controles zou zijn gepasseerd, wat volledig indruist tegen de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 14, landeninformatie, CEDOCA Antwoordfiche: toegang tot de Schengenzone, 21/11/2006) waaruit blijkt dat er strenge controles plaatsvinden en die door verzoekster niet wordt tegengesproken.

2.9. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas kan verzoekster zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt niets in tegen de beoordeling door de commissaris-generaal van de actuele veiligheidssituatie in Ingoesjetië in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, waardoor de Raad de motieven dienaangaande overneemt en tot de zijne maakt.

2.10. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig "middel" is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN